

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **P. W.**,
skazanego za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 29 lutego 2024 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 27 czerwca 2023 r., II AKa 93/21,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 31 sierpnia 2020 r., II K 98/16,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońcy skazanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 27 czerwca 2023 r., II AKa 93/21, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 31 sierpnia 2020 r., II K 98/16, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa P.W. W tym postępowaniu P. W. został prawomocnie skazany za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1939 ze zm.; dalej: u.p.n.) w zw. z art. 58 ust. 1 i 2 u.p.n. w zw. z art. 56 ust. 3 u.p.n. i art. 62 ust. 2 u.p.n. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę 5 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 300 stawek dziennych po 30 zł każda. P. W. został również uniewinniony od czynu z art. 258 § 1 k.k. Wobec

skazanego orzeczone przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa.

W kasacji obrońca skazanego zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku. Wniosek uzasadnił tym, że wykonanie kary pociągnie dla skazanego i jego rodziny bardzo ciężkie skutki. Powołał się w tym zakresie na sytuację zdrowotną skazanego, a także na jego sytuację rodzinną, związaną z koniecznością opieki nad niepełnosprawnym synem i schorowaną matką. Obrońca – powołując się na orzeczenie Sądu Najwyższego dotyczące instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. – wskazał również na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku nie jest zasadny.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. O zastosowaniu tej instytucji powinna przesądzać ranga zarzutów kasacyjnych i bardzo wysoki stopień prawdopodobieństwa uchylenia orzeczenia, przy jednoczesnym uznaniu, że jego wykonywanie przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla osoby, której orzeczenie dotyczy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22).

Dokonywana na potrzeby rozpoznania wniosku analiza kasacji i akt tej sprawy doprowadziła Sąd Najwyższy do konkluzji, że nie ziszczyły się przesłanki do wstrzymania wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21) i prowadzić do wniosku o potrzebie uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18), ewentualnie wydania innego rozstrzygnięcia, które spowoduje, że wykonywanie kary do czasu rozpoznania kasacji okaże się niesłuszne i odbędzie się z pokrzywdzeniem skazanego. W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Ocena zasadności zarzutów kasacji wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania.

Powodu do wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku nie stanowi również sytuacja zdrowotna i rodzinna skazanego, o której mowa w uzasadnieniu wniosku.

Nie kwestionując wiarygodności argumentów obrońcy co do stanu zdrowia i sytuacji rodzinnej skazanego trzeba przypomnieć, że według utrwalonego stanowiska Sądu Najwyższego te okoliczności nie mogą automatycznie uzasadniać wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją. Okoliczności dotyczące problemów zdrowotnych i rodzinnych skazanego winny przede wszystkim zostać przedstawione w postępowaniu wykonawczym - w sprawie o odroczenie lub przerwę w odbywaniu kary (por. m.in. postanowienia Sadu Najwyższego z: dnia 11 stycznia 2023 r., V KK 504/22; dnia 10 sierpnia 2023 r., I KK 85/23). Jak słusznie podkreśla się w literaturze, jeżeli treść art. 532 § 1 k.p.k. miałyby być postrzegana jako kolejna instytucja, która służy do wstrzymania wykonania kary w postępowaniu wykonawczym tylko na podstawie przesłanek faktycznych, osobistych czy rodzinnych skazanego oraz określonych okoliczności, które czyniłyby odbycie kary nadmiernie dolegliwym w aktualnej sytuacji skazanego, to zbędne było jej lokowanie w rozdziale o kasacji (tak: J. Matras, w: *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, red. K. Dudka, Warszawa 2020, s. 1193; z orzecnictwa – por. np.: postanowienia Sądu Najwyższego z: dnia 22 kwietnia 2020 r., IV KK 127/20; dnia 8 grudnia 2021 r., IV KK 636/21; dnia 14 stycznia 2022 r., V KK 628/21). Nie budzi wątpliwości, że umieszczenie tej instytucji w postępowaniu kasacyjnym przesądza, iż jej zastosowanie warunkowane jest bardzo wysokim prawdopodobieństwem uznania zasadności zarzutów kasacyjnych, a nie sytuacją osobistą, zdrowotną czy rodzinną skazanego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[ał]

